

11. Növekedés Krisztusban

Jézus keresztalja által győzedelmeskedett a gonosz erői felett. Ő, aki földi szolgálata során legyőzte a démoni lelkek megtérte hatalmukat és biztossá tette végső megsemmisülését. Jézus győzelme nekünk is győzelmet ad a gonosz erők felett, amelyek máig most is arra törekcsenek, hogy irányítsanak minket, miközben Vele járunk békességben, szeretetben és szeretetnek bizonyosságban. Most már a Szentlélek lakozik bennünk és felhatalmaz minket. Jézus mint Megváltásunk és Urunk mellett szüntelen elképzelve, szabaddá tettünk mibeli tetteink terhétől. Többé nem a sátánok és a gonosz erők, hanem a tudatlanság és a korábbi tettenéltség miatt voltunk szabadságban, amit Jézusban nyertünk, arra hívtunk el, hogy néveljünk az Ő jellemnek hasonlatosságban azáltal, hogy naponta álljunk a Vele való bensőséges kapcsolatunkat az imádság és az Ige tanulmányozása által, elmélyítve tanításai és az Ő gondviselése felett, valamint az Ő dicsőítőnek, a kézzel írt istentisztelet, és az missziójában való kézzel emelkedésünk által. Miközben a kézzel írt Isten szerető szolgálatára szenteljük magunkat, és bizonyosságot teszünk az Ő megváltási munkájára, Szentlelke általi állandó jelenlétével minden percünket és minden feladatunkat lelki tapasztalattal alakítja át. (Zsolt 1:1-2; 23:4; 77:12-13; Kol 1:13-14; 2:6, 14; 10:17-20; Ef 5:19-20; 6:12-18; 1Thessz 5:23; 2Pt 2:9; 3:18; 2Kor 3:17-18; Fil 3:7-14; 1Thessz 5:16-18; Mt 20:25-28; Gal 5:22-25; Róm 8:38-39; 1Jn 4:4; Zsid 10:25.)

A szellem és az értelem pillanata

Ha egy mag kicsérli, az első lépés megjelenése boldoggá teszi a kertészt. Ha egy gyermek megszerli, az elszáradt kerti virággal, hogy az ő lettel kell szimolni. Az anya elfelejti minden fájdalmit, és a család többi része is összeforr az értelem és a névelésben. Ha egy ország szabaddá válik, az egész nemzet az utcákra tud, és megtérlik a város tereit, és az ő értelemük jelképeit lengetik. De képzeld el, mi van akkor, ha abból a lépésből lesz nagy, csak megmarad, esetleg elpusztul a kettő is; vagy ha egy évvel később a kisbaba még mindig nem mosolyog, vagy nem teszi meg az első lépést, hanem megmarad világra ívetelének egyszerűségében; vagy ha az ő jónnan felszabadult nemzet hamarjában értelem ellen fordul, és a félelem, a rabságig börtönbe kerül. A kertész az anya lelkesedése vagy a szabad jövő ágréte kiábrándultságai, bántái és gyászai válik?

A névelés - folyamatos, állandó, fejlődő és gyümölcsöző névelés - alapvetően fontos az életben. Nélkülözhetetlennek nincs értelme, célja, rendeltetés.

A névelés elválaszthatatlan az élettől - mind fizikai, mind pedig lelki értelemben. A fizikai névelés megfelelő táplálékot, környezetet, gondozást, gyakorlatot, nevelést, edzést és cselekvést igényel. Az alábbiakban lelki névelésről fogunk beszélni. Hogyan néveljük az újulást Krisztusban? Milyen események jelzik a lelki névelést?

Az élet a halállal kezdődik. Talán a legalapvetőbb és egyedülálló elv a keresztény élettel kapcsolatban az, hogy a halállal kezdődik - valójában kettő halállal. Először, Krisztus halála a kereszténység számára az új élet, amely szabad színtérrel rendelkezik (Kol 1:13-14), a bűn kárhoztatásáért (Róm 8:1), illetve a haláláért, a bűn zsoltáért (Róm 6:23). Ezen felül pedig megköveteli az eredményezést Istennel és az emberekkel. Másodsorban, az élet halála teszi számára, hogy elfogadjuk a Krisztus által felkeltett életet. Ennek eredményeképpen az életben járunk.

Krisztus halála. A kereszt Isten megváltási tervének középpontja. Ennek az Atya nem győzte volna le Sátánt és az erőt, illetve a halált, és a bűn problémája nem oldódott volna meg. Az apostol azt mondja nekünk: "Észjézus Krisztus az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől" (1Jn 1:7). "Ész Mert Őgy szerette Isten a világot...", mondja a Biblia egyik legkedveltebb szövege. Isten szeretete által gondolta és létrehozta a megváltási tervet, a terv megvalósítása érdekében a szövegnek a második részében kap magyar fordítást: "Ész...hogy az Ő egyszülött Fiát adta." Isten ajándéknak

egyedülálló volta nem abban állt, hogy odaadta Fiát, hanem abban, hogy azért adta, hogy meghaljon a mi bűneinkért. A kereszt nélkül nem lehetne bűnbocsánat, Ártatlan Áldás Sántáján feletti győzelem.

Kereszthalála által Krisztus győzött Sántáján felett. A pusztában tartónt heves ká-sértéktől a gecsemjénkertől a Sántáján kegyetlenül támadta Isten Fiát, hogy meggyengítse akaratát, elbizonytalanítsa az Őtjén, bizalmatlanná tegye Atyjával szemben, és nyomást gyakorolt rá, hogy elárassa-tse arról az Őtről, amelyen ki kellett állnia az emberiség bűne miatt a keserű poharat, amely a tulajdonképpeni helyettesítő szolgálata volt. A kereszt volt a végső támadás helye. Ott "Ézsaiás az ő angyalai emberi formában jelen voltak", [1] hogy végigvigyék a nagy háborút Is ellen, remélve, hogy Krisztus végül lejár a keresztről, és nem sikerül beteljesíteni Isten megváltási tervét, amely felajánlotta Fiát bűntől való áldozatul (Jn 3:16). De Krisztus azáltal, hogy Áldást adta a keresztben, legyőzte Sántáján hatalmát, "Ézsef lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, és őket bántan mutogatta, diadalmat vívott abban" (Kol 2:15). A keresztben "Ézsa csatát megnyerte. Krisztus jobbra és az Ő szent serege győzött. Győztesként kitűzte zászlaját az Ártatlanokéval magasságokban... Az egész menny diadalmaskodott a Megváltás győzelmében. Sántáján legyőzött, és tudta, hogy országga elveszett." [2]

Az apostol leírása a Kolosszabeliekhez "rott levélben" figyelemre méltó. Először, Krisztus lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat. A lefegyverezésre utalás gárda jelensége: levetkőztet. A kereszt miatt Sántáján dőmonitól megfosztva áll Isten néppel szemben, egészen addig, amíg ők bizalmukat abba vetik, aki a keresztben. Másodsor, a kereszt Sántáján és az ő seregét az egész világegyetem látványosságává tette. Az, aki ezzel büszkedett, hogy majd "Ézolyan lesz, mint a magasságos" (Ézsaiás 14:14), most a szövegben és a vereség látványosságává vált. A gonosznak tárttá mán nincs hatalma a hávökön, akik a sátántól a világgossággá (Kol 1:13). Harmadsor, a kereszt biztosítja a végső győzelmet Sántáján, a bűn és a halál felett.

Ezért Krisztus keresztje Isten eszköze volt a gonosz feletti győzelemben:

- olyan eszköz, amely által a bűnbocsánat lehetséges (Kol 2:13);
- bizonyíték az egész világegyetem megkötésére (2Kor 5:19);
- biztosíték, hogy a jelenben lehet győztesként állni, és névelkedni Krisztusban, s általa a bűn nem uralkodik elmentés és testünkben (Róm 6:12) - Ágy Isten gyermekei lehetünk man most (Róm 8:14);
- bizonyosság, hogy ez a gonosz világ, amelyet valamikor Sántáján uralt, megtisztít a bűn jelenétől és hatalmától (Jel 21:1).

A megváltás és győzelem ártatlánnak minden fokán láthatjuk Krisztus saját praxiájának beteljesedését: "Ézsa mint a villámot lehullani az égből" (Lk 10:18).

Krisztus keresztjével Isten helyreállította a bűn problémáját. Azért hogy ne felejtse el ezt a ténnyet, Jézus kijelentette, hogy az Ő vére "Ézsokaként kiontatik bűntől bocsánatára" (Mt 26:28). Ez a vérontás döntő fontosságú az áldozat megtapasztalásában és megbecsülésében. Egyfelől a bűnről tanít. A bűn valóságos. A bűn sokba került Istennek. A bűn olyan mérhetetlen és halálos, hogy a bűnbocsánat és a bűn hatalmától, a bűntudattól való szabadulás lehetetlen "ÉzKrisztus drága vére" nélkül (1Pt 1:19). Ezt az igazságot a bűnrel kapcsolatban újra és újra kell mondani, mert olyan világban élünk, amely tagadja a bűn valóságát, vagy egyszerűen kizárja azzal szemben. De a keresztnél szembesülünk a bűn ártatlán termézetével, amelyet csak az a tör tisztáthat meg, amely "Ézkiontatott sokaként bűntől bocsánatára" (Mt 26:28).

Soha ne felejtse el, Ács ne legyenünk kárhoztattak a társunkkal kapcsolatban, hogy Jézus meghalt bűneinkért, Ács nem lehetne bűnbocsánat. A mi bűneink vonták Jézust a keresztre. Ahogy Péter mondja: "Mert Krisztus, mikor még erőteljes voltam, a maga idejében meghalt a gonoszokért... mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt" (Róm 5:6, 8). Vagy ahogy Ellen G. White írja: "A bűn súlyosan nehezített Krisztusra, Ács Isten haragja a bűnnel szemben kioltotta Ács lelét" [3] Meg kell erősíteni Ács hirdetni kell Jézus halálát, amely "ezegyszer, s mindenkorra helyettesítő áldozat" (1. Róm 6:10; Zsid 7:27; 10:10).

Bennünket nem az a Krisztus váltott meg, aki csak jász ember vagy Isten embere, esetleg nagy tanár, nemi feddhetetlen Péter. Minket az a Krisztus mentett meg, aki meghalt a kereszten: "Krisztussal együtt bántak, ahogy mi árdemelnünk, azért hogy úgy bánjanak velünk, ahogy Ő árdemelné. Eltávolították bűneinkért, amelyben semmi volt, hogy megigazulhassunk az Ő igazságossága által, amelyben semmi rászánk sincs. Azt a halált szenvedte el, amely a miénk lenne, hogy mi azt az áletet kaphassuk, amely az Á-vá. "Ez Sebeivel gyűgyulánk meg." [4]

Ezért Jézus valóre biztosítja a bűnbocsánatot, Ács elveti az Á letben való névelkedés magját. A keresztény Á Ádonságnak Ács az abban való névelkedésnek az egyik elsődleges szempontja a megbáklás. A kereszt Isten eszköze az emberrel való megbáklásban. "Az Isten volt az, aki Krisztusban - mondja Péter apostol - megbáklott magával a világot" (2Kor 5:19). "Gy megállhatunk Isten előtt bűn Ács félélem nélkül az árt, amit Ő tett a kereszten. A elidegenített bennünket Istentől, az megoldódott. "Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket" (Zsolt 103:12). A kereszt Főrfia Á utat nyitott Isten igazi jelenlétéhez. "Elvágott" - jelen a kereszten, majd arra bántatta kárhoztait, hogy olyan kárhoztásgre lépjenek Istennel, amely ártákká tart.

Az Istennel való megbáklás azonnal megnyitja a névelkedési folyamat második szakaszát: megbáklást embertársainkkal. A kereszt ártatás szópéke egyike, amikor a kárhoztó emberek árszesereglettek kárhozt. Nem mindegyik csodálta Jézust. Nem mindegyik volt szent. De nézd meg az embereket! Voltak ott egyiptomiak, akik bázskálkedtek Ázleti Árkákkal; voltak ott rászmaiak, akik a civilizációjukban, illetve kultúrájukban jeleskedtek; voltak ott ártárgák is, akik tudásukkal emelkedtek ki; zsidók, akik Isten választott népének tekintették magukat; Ács farizeusok, akik azt gondolták, hogy űk a választottak választottai; no meg sadduceusok, akik azt gondolták, hogy vallásilag tiszták; voltak ott rabszolgák, akik szabadságot kerestek; de szabadok is, akik megengedhették maguknak a ártlenség; Ács főrfiak, nők Ács gyerekek is.

Azonban a kereszt nem tett kárhoztást. Mindannyiukat bűnükért ártálte meg. Mindannyiuknak felajánlta a megbáklás isteni Ártját. A kereszt ártárt mindenki azonos szinten van. Mindenkit árszehoz - Ács tártbbá mán sem oszthatja meg az emberiséget. Ás testvériség, Áj kárhoztás kezdődik. Kelet beleolvad nyugatba, Ácszak lejárni fehéret kezét fog feketével, a gazdag Ártéseket tesz a szegény felé, hogy megszorítsa a kezét. A kereszt mindenkit meghá-v a várt forrásához, hogy megá-zelje az álet ádes Á-zát, megossza másokkal a kegyelem álmányát, Ács hirdesse a világnak az Á let Ács egy Á család ártrejtését (Ef 2:14-16). "Gy a kereszt elindította a győzelmet Ács bűn felett, kárhoztáskáppen Á letet adott Krisztusban.

Meghalni az Ácsnek. A második fontos szempont a keresztény névelkedésben az Ács halála. Nem lehet elolvasni az Ács Ártését anélkül, hogy megártanánk ezt az alapvető szempontot a keresztény Ács letben. Olvasd el a Galáciabeliekhez Árt levél 2:20-21 verseit! "Krisztussal együtt megfeszítettem, Ácslek pedig tártbbá nem Ács, hanem bennem a Krisztus; amely áletet pedig most testben Ácslek, az Isten Fiában való hitben Ácslem, aki szeretett engem, Ács Ártmagát adta Ácsrettem." Vagy olvasd el Róm 6:6-11-et! "É...a mi Ács emberünk ű vele megfeszítetett, hogy megerőtelenül Árt a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek... Ezenkáppen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de Ártetek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban." Vagy olvasd el Jézus kijelentését az Á lettről! "ÉHa a fártbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyámmálcst terem" (Jn 12:24).

Á•gy tehát a keresztyény Á•let nem szÁ½letÁ•ssel kezdődik, hanem halÁ½lall. AmÁ½g az Á•n meg nem hal, amÁ½g az Á•nt meg nem fesszÁ½-tjÁ½k keresztre, egyÁ½ltalÁ½n nincs kezdet. RadikÁ½lis, szÁ½ndÁ½kos Á•s teljes vÁ½ltozÁ½sra van szÁ½ksÁ½g az Á•nben ha valaki Krisztusban van, Á•j teremtÁ½s az, a rÁ½giek elmÁ½ltak, Á½mÁ½, Á½jjÁ½ lett minden (2Kor 5:17). â€žA keresztyény Á• rÁ½gi mÁ½dosÁ½-tÁ½sa vagy tovÁ½bbfejlesztÁ½se, hanem a termÁ½szet Á½talakulÁ½sa. Az Á•n Á•s a bűn meghal, Á•s teljesen Á½jÁ½ln iÁ½tre. Ezt a vÁ½ltozÁ½st csak a SzentlÁ½lek hatÁ½kony munkÁ½ja tudja vÁ½ghezvinni."[5] Az apostol alÁ½hÁ½zza mind a bűnnek valÁ½ meghalÁ½st, mind pedig az Á•j Á•letre valÁ½ feltÁ½madÁ½st a keresztsÁ½g tapasztalata Á½lta: â€žAvagy nem tudjÁ½ Á•, hogy akik megkeresztelkedtÁ½nk Krisztus JÁ½zusba, az ő halÁ½lÁ½ba keresztelkedtÁ½nk meg? EltemetettÁ½nk azÁ•rt ő vele egyÁ½tt a keresztsÁ½g Á½lta a halÁ½lba: hogy mikÁ½pen feltÁ½masztatott Krisztus a halÁ½lba? az AtyÁ½nak dicsősÁ½ge Á½ azonkÁ½pen mi is Á•j Á•letben jÁ½rjunk" (RÁ½m 6:3-4). Á•gy a keresztsÁ½g jelkÁ½pesen megnyitja az ajtÁ½t az Á•j Á•let felÁ½, felkÁ½nÁ½lja a lehetősÁ½get, hogy nÁ½vekedjÁ½nk Krisztusban.

Valami tÁ½rtÁ½nik azzal az emberrel, aki elfogadja JÁ½zust mint MegvÁ½ltÁ½jt Á•s MesterÁ•t. A habozÁ½ Simon bÁ½tor PÁ½t vÁ½lik. Az Á½ldÁ½zõ Saul, igehirdetõvÁ½, PÁ½llÁ½ vÁ½lik. A hitetlen TamÁ½s Á•ttÁ½rõ misszionÁ½riussÁ½. A gyÁ½vasÁ½ig helyet ad a bÁ½torsÁ½gnak. A hitelensÁ½g utat ad a hit lÁ½ngolÁ½sÁ½nak. Az irigysÁ½get elnyeli a szeretet. Az Á½nÁ½s Á•rdek eltűnik a testvÁ½risÁ½gben. A bűnnek nincs helye a szÁ½vben. Az Á•n megfesszÁ½ttetik. EzÁ•rt PÁ½l ezt Á½rja: â€žLevetkeztÁ½tek amaz embert, az ő cselekedeteivel egyÁ½tt... Á•s felÁ½ltÁ½ztÁ½tek amaz Á•j embert, melynek Á•julÁ½sa van Annak Á½brÁ½zatja szerin valÁ½ ismeretre, aki teremtette azt (Kol 3:9â€œ10).

JÁ½zus hangsÁ½lyozta: â€žHa valaki jöni akar Á•n utÁ½nam, tagadja meg magát Á•s vegye fel az ő keresztyÁ½t, Á•s kÁ½vess engem" (Mt 16:24; v. Á½. Lk 9:23). A keresztyény Á•letben, az Á•n halÁ½la nem esetleges, hanem szÁ½ksÁ½gszerű. A keresz Á•s kÁ½vetelÁ½sei - mind az azonnali, mind pedig a vÁ½gsõ - kell, hogy szembesÁ½ljenek a keresztyény tanÁ½tvÁ½nysÁ½ggal, feltÁ½tlen vÁ½laszt kell, hogy kapjanak. Dietrich Bonhoeffer megjegyzi Á•sÁ•re Á•rdemes odafigyelni: â€žHa keresztyénysÁ½g mÁ½r nem komoly tanÁ½tvÁ½nysÁ½g, ha az evangÁ½liumot Á•rzelmi fellÁ½ngolÁ½ssÁ½ hÁ½gÁ½tottuk, ami nem tÁ½maszt drÁ½ga igÁ½nyeket, Á•s ami nem tesz kÁ½lÁ½nbsÁ½get a termÁ½szetes Á•s a keresztyény lÁ½t kÁ½zÁ½tt, akkor rÁ½lÁ½ptÁ½nk az Á½ keresztyénysÁ½g, mindennapi balsorsnak tekintsÁ½k, amely az Á•let egyik megprÁ½bÁ½ltatÁ½sa, csapÁ½sa... Amikor Krisztus hÁ½-v egy embert, arra hÁ½-vja, hogy haljon meg... Ez minden alkalommal ugyanaz a halÁ½l - halÁ½l JÁ½zus Krisztusban, az Á½ embernek a halÁ½la JÁ½zus hÁ½-vÁ½sÁ½ra."[6]

Á•gy tehát a keresztyény Á•letre valÁ½ hÁ½-vÁ½s a kereszthez valÁ½ hÁ½-vÁ½s, hogy folyamatosan megtagadjuk az Á•nnek azt a Á½llandÁ½ vÁ½gyÁ½t, hogy a saját megvÁ½ltÁ½ja legyen, Á•s hogy teljes mÁ½rtÁ½kben ragaszkodjon a keresztyény Á½rfeÁ½hoz, az Á½ hogy a mi â€žhitÁ½nk nem emberek bÁ½llcsessÁ½gÁ½n, hanem Istenek erejÁ½n nyugodjon" (1Kor 2:5).

Á½j Á•letet Á•lni. A Krisztusban valÁ½ nÁ½vekedÁ½s harmadik szempontja az Á•j Á•let. A keresztyény Á•let egyik nagy fÁ½lre hogy az Á½dvÁ½ssÁ½g Isten kegyelmÁ½nek ingyen ajÁ½ndÁ½ka, Á•s ezzel a tÁ½rtÁ½netet be is fejezõdÁ½tt. De ez nem Á½gy van az igaz, hogy Krisztusban â€žvan a mi vÁ½ltsÁ½gunk az ő vÁ½re Á½lta, a bűnÁ½knek bocsÁ½nata, az Ő kegyelmÁ½nek gazdagsÁ½ szerint" (Ef 1:7). Az is igaz, hogy â€žkegyelembõl tartattatok meg, hit Á½lta; Á•s ez nem töletek van: Isten ajÁ½ndÁ½ka ez; nem cselekedetekbõl, hogy senki ne kÁ½rkedjÁ½k (Ef 2:8â€œ9).

Igen, a kegyelem ingyen van. Azonban ez a kegyelem Isten fiÁ½nak Á•letÁ½be kerÁ½lt. Az ingyen kegyelem nem egyenlõ az Á•n. olcsÁ½ kegyelemmel. IdÁ½zzÁ½k Á½ra Bonhoeffert: â€žAz olcsÁ½ kegyelem azt jelenti, hogy a megbocsÁ½tÁ½srÁ½ beszÁ½l anÁ½lkÁ½l, hogy szÁ½ksÁ½g lenne a megtÁ½rÁ½sre; prÁ½dikÁ½lunk keresztsÁ½grõl egyhá½zi fegyelem nÁ½lkÁ½l; prÁ½dikÁ½l Á½rvacsorÁ½rÁ½l bűnvallomÁ½s nÁ½lkÁ½l, vagy bűnbocsÁ½natrÁ½l szemÁ½lyes bűn-vallÁ½s nÁ½lkÁ½l. Az olcsÁ½ kegyelem

tulajdonképpen kegyelem tanítványai; így nékel, kegyelem a kereszt nékel, kegyelem Jézus Krisztus nékel, amelyet írt az I. [7]

Az én. olcsó kegyelemnek semmi kárja Jézus hávaishoz. Amikor Jézus elhá-v egy személyt, felhá-nájlja a keresztet amelyet hordozni kell. Ahhoz, hogy tanítványi legyenek, kárvetni kell Jézust, és Jézus kárvese nem ázolcsó mulatság. A korinthusbelieknek Pál kiemelten hangsúlyozza a kegyelem kártelezettségét. Először beszélt a saját tapasztalatáról: "Éljen kegyelme által vagyok, aki vagyok; és az ő hozzáim való kegyelme nem lön háibavalás; sőt tál munkálkodtam, mint azok mindnyájan (az apostolok), de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme" (1Kor 15:10). Ezzel Pál elismeri Isten kegyelmének elsőbbségét saját áletében. És azonnal hozzáteszi, hogy a kegyelm hiába kapta. A gárág eis kenon kifejezést szás szerint ádvásságnak fordítják. Azaz Pál nem azért kapta a kegyelmet, hogy háibavalás, áres áletet áljen - sokkal inkább azért, hogy olyan áletet áljen, amely tele van a léle gyámálcsaival, nem a saját erejéből, hanem a benne lakás kegyelem erejéből. Hasonlóan kári a há-vöket, hogy ázh ne vették ágyen az Isten kegyelmét" (2Kor 6:1).

Az Isten kegyelme nem azért áradt ki, hogy egyik háibavalásáigbál a másikba taszón bennünket. Isten kegyelme által megkált bennünket magával, hogy Isten családjának tagjai legyünk. Ha Isten családjához csatlakozunk, benne álkánk majd, és Isten szeretetének gyámálcsát teremjük az ő csodálatos kegyelmének ereje által.

Ezért a Krisztusban való névedés valóban a lelki árettségben való névedés, ágy, hogy napról napra visszatérőzzük Krisztus akaratát, és az ő ájain járunk. Ágy a kárdés az, milyen tulajdonságok az álet fordulatai illetve az állandás névedésnek a jelei? Anélkül hogy kimerítünk a listát, háét ilyen jelet mutatunk be.

Á

A Krisztusban való névedés jelei

1. Lelki álet

Jézus elmondta Nikodémusnak: "ÉzHa valaki nem száletik vá-ztól és lélektől, nem mehet be az Isten országába" (Jn 3:3). A Szentlélek megájtás ereje nélkül a keresztény álet el sem kezdődhet. Ő az Igazság Lelke (Jn 14:17). Ő vezérel bennünket minden igazságra (Jn 16:13), és megárteti velünk Isten akaratát, ahogy a Szent-rásban ki lett nyilatkoztatva. Meggyőz a bűnről, igazságrál és áletről (Jn 16:6-7), ami nélkül nem tudjuk megárteni áletünk á cselekedeteink jelenlegi és az árákkávaláságra is kihatás kárvetkezéseit. A lélek jelenléte és ájtformálás e bennünket Isten fiaivá és leányivá (Rám 8:14). A lélek által Krisztus bennünk marad (1Jn 3:24). Azáltal, hogy a lélek bennünk marad, áj álet jár n átre - áj abban az árelemben, hogy elutasítja a rági gondolatokat, cselekedet és kapcsolatokat, amelyek Isten akaratá ellen valók voltak; szabadhá vájunk a bűntől, hogy névedjük az igazságban (Rám 8:14-16); és visszatérőzzük Jézus kápot áédicsőságról dicsőságre" (2Kor 3:17-18).

ÉzAmikor Isten Lelke uralja a szávet, ájtformálja az áletet. A bűns gondolatok eltűnnek, a gonosz cselekedetéről lemond az ember; szeretet, alázat és békesség veszi át a harag, irigység és viszály helyét. Szomoró helyett árálm szá-vben, és az arc visszatérőzi a menny fányát. Senki sem láítja azt a kezét, amely felemeli a terhet, vagy a fányt, mely fentről száll alá. Az áldás akkor jár n, amikor a lélek hit által ájtadja magát Istennek. Majd ez az erő, amelyet ember szem nem láthat, áj ányt teremt Isten kápmásáira." [8]

A Lélek tesz bennünket Istennek Ártókká, Krisztusnak pedig Ártókká, és ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg" (Róm 8:17). A lelki Álet Ágy tulajdonképpen felháts lelki tettekre: el kell utasítani a bűn röggi rendjét, és Krisztus szenvedéseinek részesévé kell lenni a jelenlegi Áletben, osztozhassunk vele az eljöv dicsőségben. A keresztny lelkiság Ágy nem a fantázia világába vagy misztikába való belemerés. Hanem felháts a szenvedésre, osztozásra, bizonyosígtésre, istentiszteletra és a krisztusi Áletre ebben a világban, kázzáságunkban és otthonainkban. Mindez csak a bennünk lakozó Lélek Által lehetséges. Jímája az, hogy annak ellenére, hogy a világban vagyunk, ne a világban való legyünk (Jn 17:15). A világban kell Álnunk - ez a lakóhelyünk és ez missziánk kázzótere is. De nem a világhoz tartozunk, mert Állampolgárságunk Áreményeink az eljövendő világban van (Fil 3:20).

Pál Ágy Árja le a Lélekkel felhatalmazott Áletet, mint ami lelkileg névekszik és Árik. Ez az Árettség visszautasítja cselekedeteit: és házasságtárs, parázna, tisztálanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűllölések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártátségek, irigyság, gyilkosságok, részegeségek, dobzások és ezekhez hasonlók" (Gal 5:19-21). Ellenben az Árettség megtermi a legyámálcseit: és szeretet, Ártó, bókesség, bóketség, széesség, jásság, húság, szelédesség, mártóklés 5:22-23).

Á

2. Álet szeretetben és egységben

A keresztny Álet egységes Álet, olyan Álet, amely megbókált egyrészt Istennel, másrészt pedig az embertárs megbókál és a megrontott kapcsolatok gyágyátsa. Ezen kapcsolat megszakátsának elsődleges oka a bűn. A bűn elválaszt bennünket Istentől (Ása 59:2), és az emberiséget darabokra tárté - faji, etnikai, nemi, nemzetiségi, szánszerinti, kaszt jellegű stb. eltárségek szerint. Jézus evangéliuma a bűn problémájával foglalkozik, illetve az Ásszes tányezővel, amelyek ehhez kapcsolódnak, és Áj rendet teremt egységben és megbókálásban. Ez Árt mondhatja és megbókáltett magával a Jézus Krisztus Által" (2Kor 5:18). Ebből a megbókálásból száletik az Áj kázzás megváltott kázzás, amelyet vertikális egység jellemez Istennel és horizontális egység az embertársakkal. Ez a szereteten és egységben alapuló Álet az evangélium Ányege. Nem azt mondta Jézus az Ő főpapi imájában, hogy és mindnyájan egyek legyünk; amint Án te benned, hogy elhiggye a világ, hogy te káldt engem" (Jn 17:20-21)? Jézus megváltó káldt és az Ő evangéliumjának ereje viszonzásul szeretetet és egységet vár el, amely Á hogy kássze a megváltottakat. Nincs keresztny névedés ilyen szeretet és egység nélkül. Ás ahol ez az egység szeretet uralkodik, minden fal, amely megosztja az embereket le fog omlani. A faji, nemzeti, nemi, kaszt jellegű, borszáns alapján emelkedő falak vagy más megosztó tányezők eltárttetnek annak az embernek az Áletéből, aki megtapasztalja az Áj teremtést, az Áj embert (Ef 2:11-16). Ahogy az ember névekszik és Álekben fejlődik, a megbókál és, szer egység dicsőséges igazsága egyre fányesebben ragyog mind az egyéni, mind pedig a kázzási keresztny Álet.

A keresztny névedésben a szeretet egyedülálló az evangélium szerint. Jézus Áj parancsolatnak nevezte (Jn 13:34), azonban az Áj jelleg nem a szeretetre utal, hanem a szeretet tárgyára. Az emberek szeretnek, de azt szeretik, aki szeretetre mált - a sajátjukat szeretik. Jézus Áj megkázeltást mutatott: és Ahogy Án szeretlek titeket, ti is szeretessetek egymást." Azaz ugyanolyan egyetemes, Áldozatos és teljes kell, hogy legyen a mi szeretetünk, mint amilyen Jézus szeretete. Az Áj szeretet nem emel korlátokat, befogad, sőt még az ellenségeit is szereti. E kázz szeretettá-pustás és Ágg a tártvny és a práfátik" (Mt 22:37-40).

A parancsolat, hogy szeressék felebarátunkat, nem hágy kibávt. Nem választatjuk meg, hogy kit szeretünk. Arra

hivattunk el, hogy mindenkit szeressék. Mint egy Atya gyermekei, elvárhatjuk, hogy szeressék egymást. Az irgalmas szamaritánus példázatában Krisztus bemutatta, hogy az igaz felebarátod nem csupán az azonos egyházból vagy hitből van. Nincs utalás fajra, színrre vagy osztálybeli különbségre. Felebarátunk minden ember, akinek szükség van segítségünkre. Felebarátunk minden lélek, akit az ellenség megsebesített. Felebarátunk mindenki, aki Isten tulajdona." [9]

Az igazi felebaráti szeretet tanítja a bőrszínen, hogy magát az embert lássa; nem bójik semmilyen csoportosulásig. A Járca megígéri, inkább gazdagítja a lelket; megmenti az embert a szívesárgától; felszabadítja az anyagi világtól hamis filozófiáinak nyomása alól. Valójában az igazi szeretet minden arcban Isten képét látja - potenciálisan vagy ténylegesen. A névelő, a keresztény rendelkezik ezzel a szeretettel, amely tulajdonképpen az egész keresztény egység alapja.

Á

3. Tanulmányozás

Az a legfontosabb alapvetően fontos a névelő. Bár mely szervezet működéséhez szükség van a megfelelő folyamatos táplálásra. Ágy van ez a lelki névelővel is. De hol találjuk a lelki táplálékunkat? Első-sorban a forrásban: a kapcsolat Istennel igazán tanulmányozása által az imalet gyakorlásával. Isten Igéje a legfontosabb a lelki életre vonatkozóan sehol sem találjuk olyan tisztán, mint Jézus szavaiban: "Nemcsak kenyérrel ember, hanem minden igével, amely az Istennek szívesárgat szívmazik" (Mt 4:4). Jézus tanítóként példát mutat, ahogy használta az igét sajátjával szemben. "Jézus a Szent-írás szavaival szembesítette sajátját: "Meg van írva" - Minden ká-sértésben Isten szava volt a fegyvere. Sőt, csodát keltett Krisztustól istensárgának jeleként. De amennyi nagyobb volt minden csodájánál, az a szívesárg bizalom az "Ágy" az "Ár" -ban, amely olyan jel volt, amit nem lehetett vitatni. Amíg Krisztus kitarthat ezen álláspontra mellett, a ká-sértő nem tudott előnyt szerezni vele szemben." [10]

Ágy van ez velünk is. A zoltáros Ágy mondja: "Szívembe rejtettem a te beszédet, hogy ne vétkezzem ellened" (Zsid 119:11). Ehhez add hozzá az Ágy-életet, amelyet az apostol Árt le: "Mert az Istennek beszéde a legfontosabb hatással, az Ágy minden ká-sértő fegyverrel, az elhat a szívesárg a léleknek, az Ágyeknek az a velőknek megosztásáig, az Ágy gondolatokat az a szívesárg indulatait" (Zsid 4:12). Amikor a keresztény használja ezt az Ágy-életet, ká-sértő lelki kardot, hogy elhárítsa a sajátjait, a harc nyertes oldalán áll. A hűvő erő kap, hogy Ágyt minden akadályt, amely a lelki névelő Ágyban áll, hogy megkísérelje a helyest a helytelentől, hogy folyamatosan a jót vilássa, hogy ká-sértőget tegyen Isten hangja az a gonosz suttogása ká-sértőtt. Ez teszi az Ágyt a lelki névelő példátlan eszközzé.

Ágy a teljes Ágy - Ágy Pál - Istentől ihletett, az Ágy hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tanítóként legyen az Isten embere, minden jás cselekedetre felkészítve" (2Tim 3:16-17). Akarsz névelődni az igazság megértésében? Akarod tudni, hogyan tartsd szem előtt Istent? Akarod tudni, mit tartogat Isten számodra ma, holnap az Ágy? Fogd a Bibliát! Tanulmányozd naponta! Imáiban ká-sértő Atyáidhoz! Nincs jobb mást Isten akaratainak megismerésére az Ágyt keresésére.

Á

4. Imaélelet

Isten Igéje által szől hozzánk. Isten ismerete a névelés révén válik - a vele való kommunikáció révén. Istennek való kommunikáció a benne való névelés egyik szempontja az ima. Ha Isten Igéje a kenyér, amely táplál minket, az ima a levegő, amely minket életben tartja. Az ima beszélgetés Istennel, figyeljük hangját, letérít minket, átadva magunkat, és felállunk Isten erejével felülül. Mindez nem kíván semmit tőlünk - kívánunk megtagadjuk magunkat, az erejére bízunk magunkat, és várjuk rá. Ebből a várakozásból ered az erő, amely várjuk keresztény utunkat és kezdünk a lelki harcban. A gecseményi kertben az ima biztosította a kereszt győzelmét.

Például olyan fontosnak tartja meg az imát a keresztény életben és névelésben, hogy hat alapvetően fontos elvet említi meg: "Mindenkor imádkozzatok", "Lélekben imádkozzatok", "Állhatatosan imádkozzatok", "Imádkozzatok... minden szentekért" (6:18). A farizeushoz (Lk 18:11) hasonlóan, mi is gyakran megkérdezzük magunkat, hogy a hitünk, magunkat vagy egyszerűen megszokásból imádkozunk. De a hatékony ima nem megtagadás, lélekkel teli, közbenjárás, mások szolgálatát szolgáló. Sőt, ha Isten akaratának teljesedését várjuk, legyünk hűségben bizonyosítók. Az ima állandó kommunikáció Istennel; oxigén a léleknek, amely nélkül a lélek elgyengül és meghal.

"Az ima - mondja E. G. White - az egyik legfontosabb feladat. Ennek nélkül nem maradhatunk keresztények. Ez felemel, megerősít és nemesít, ez a lélek beszélgetése Istennel.[11]

5. Gyermektermő élet

"Gyermektermő életéről ismeritek meg őket" - mondja Jézus (Mt 7:20). A gyermektermő élet a lelki névelés fontos szempontja. A kegyelem általi átváltozást gyakran félreértik, tagadva az engedelmességet és a gyermektermő életet. Semmi sem állhat távolabb a bibliai igazságtól. Igen, ingyen, hit által, Isten kegyelméből ment meg Krisztus, és az életünkben nem dicsekedhetünk (Ef 2:7-8; Jn 3:16). De nem azért váltatunk meg, hogy azt tegyük, amit szeretnénk: az élet mentett minket meg, hogy Isten akaratával szívesen járjunk. Nem tárva nyereskedhetünk, ahogy azt sem mondhatjuk megteremtésünk után, hogy nem kell engedelmességnünk; mert az engedelmesség természetesen következik Isten büntől való szabadulás után. Ezért a hit, ha cselekedetei nincsenek, meghalt életünkben (2:17).

Gondold át Jézus felváltását és reményét János 14. és 15. fejezetében! Felváltást az Atyával való kapcsolattal és reménytel a tanítványjaival való kapcsolatra. Először, Jézus kijelenti, hogy "megmaradtok az én szeretetemben; amikor megmaradtam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetemben" (Jn 15:10). Jézus iránti engedelmesség nem egyszerűen tárva nyereskedés volt, hanem Atyja iránti maradandó szeretetnek következménye. Az Atya és Fia közötti bensőszerű kapcsolat szereteten és csak a szereteten alapszik, és ez a szeretet ahhoz vezetett, hogy a Fia elfogadja Atyja akaratát és megáldja a Gecseményi kertben a Kálvária keserűségét.

Jézus az atya Ős fiú szeretetkapcsolatot használja a tanítványai Ős kázzal kialakuló kapcsolat szemléltetéseként. Jézus Atyjával való kapcsolata megelőzte Atyja iránti engedelmességgét, ugyanőgy tanítványaival való kapcsolata is kell, hogy előzze iránta való engedelmességgüket. "Ha engem szerettek, az Őn parancsolataimat megtartjátok" (Jn 14:15).

"Észgy cselekszem, amint az Őn Atyám parancsolja, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát" (31. vers).

Figyeld meg Jézus reményét tanítványaival kapcsolatban. Észgy cselekszik, ahogy az Atya parancsolta, hogy a világ megismerje szeretetkapcsolatát az Atyával. A szeretetkapcsolat megelőzi az Atya akaratának teljesítését. Szereti az Atyát, ezért szívesen Ős Őnként teljesíti akaratát. Ugyanőgy Jézus előre látta a szereteten alapuló kapcsolat tanítványaival is.

"Maradjatok Őnbennem - mondja Jézus - Ős Őn is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem a szőlőtőkére marad; aképpen ti sem, hanem Őn bennem maradtok" (Jn 15:4). A gyümölcs teremése, az engedelmesség Ős az Isten akaratára szerinti Őlet a lelki növekedés alapvetően fontos jelei. A gyümölcs hiánya jelzi a Krisztusban maradás hiányát.

Á

6. Lelki harc

A keresztény tanítványság nem könnyű utazás. Egy háború rászesei vagyunk, amely valószínűleg Ős veszélyes. Péter mondja: "Mert nem test Ős vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, az Őlet sötétségnek világban, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Annak okát, hogy legyünk fegyverrel az Istennek minden fegyverrel, hogy ellenállhatatok ama gonosz napon, Ős mindeneket elvezvén megállhatatok" (Ef 6:12-13).

A harcban természetfeletti erők emeltek vándor ellenünk. Ahogy az Ősr angyalai rászest vesznek kázzal szolgálásban, megszabadva őket a gonosztól, vezetve őket a lelki növekedésben (Zsolt 34:7; 91:11-12; ApCsel 5:19-20; Zsid 1:14-12:22), Őgy a májoldalon a bukott angyalok Ősszeesküvését forralnak, hogy elfordítsanak bennünket a tanítványság kázzal szembe. A Biblia kijelenti, hogy Sátán Ős angyalai felkelnek Jézus kázzal ellen (Jel 12:17), maga a gonosz pedig "zordító oroszlánként jár, keresve, kit nyeljen el" (1Pt 5:8-9). A lelki növekedéshez vezető út van az Őrdíj csapdával, ettől nehéz a lelki harcunk. Ezért Péter Őhíjny kemény szót is használ a cselekvésre való felszólításkor: "Élj!... Vedd fel!... Lőgy erős..." (Ef 6:12-13). "A keresztény Őlet harc Ős menetelés. Ebben a kikapcsolódás, az erőfeszítés folyamatos Ős állhatatos kell, hogy legyen. Folyamatos igyekezettel tarthatjuk fenn a győzelmet Sátán kázzal szembe. A keresztény tisztességet ellenállhatatlan erővel kell keresni, Ős meg kell tartani eltérő kázzal, állandó cállal... Mindenkinek Őnmagát kell harcolni; senki sem harcolhatja meg a mi harcunkat. Egyénileg vagyunk felelősök a kázzal szembe kimenetelért." [12]

Azonban Isten nem hagyott bennünket egyedül a kázzal szembe. Krisztus Jézusban Ős rajta keresztül biztosított

a győzelmet (1Kor 15:57). JÁ³l kibr³b³lt fegyvert adott, amellyel szemben³zhet³nk az ellens³ggel. P³l le³rja a fegyverzetet, amely tartalmazza az igazlelk³g³ Á³v³ot, az igazs³g mellvas³it, a b³kess³g evang³lium³in³ak saruj³it, pajzs³it, az Á³dv³ss³g sisakj³it, a l³lek kardj³it és az Á³llhatatos k³ny³rg³st (Ef 6:13-18). Ilyen fegyverzettel v³teljesen a l³lek kifogyhatatlan erej³re t³maszkodva csak n³vekedhet³nk lelki b³tors³gban, és megnyerhetj³k a harcot.

Á

7. Istent im³d³, bizony³gtev³ és rem³nyteljes Á³let

A kereszt³ny n³veked³ nem l³g³res t³rben t³rt³nik. Egyr³sz³t a megv³ltottak k³z³ss³g³ben zajlik, má³ bizony³gtev³sk³nt annak a k³z³ss³g³nek, amely megv³lt³sra szorul. Figyeld meg az apostoli k³z³ss³g³get! Hamarosan, J³zus menybemenetele ut³in, az öskereszt³nyek a Szentl³lek erej³vel, mind egy³nileg, mind pedig k³z³ss³g³ileg n³vekedtek az istentiszteletben, k³z³ss³g³ben, igetanulm³nyoz³jsban és a bizony³gtev³sben (A 2:42-47; 5:41-42; 6:7). Egy³tt³s istentisztelet n³lk³l nem azonosulhatuk a k³z³ss³g³gel. Ebben a k³z³ss³g³ szem³lyes kapcsolatokban n³veksz³nk, és Á³gy Á³nk meg lelkileg.

Ez³rt tan³csolja az apostol: "É³o³ Á³gyelj³nk egym³sra, a szeretetre és j³ cselekedetekre val³ felbuzdul³s v³g nem hagyv³in a magunk gy³lekez³et³, amik³ppen szok³suk n³melyeknek, hanem intv³on egym³st annyival ink³bb, mivel l³tj³tok, hogy ama nap k³zelget" (Zsid 10:24-25).

Min³l jobban n³veksz³nk az Isten im³dat³ban, igetanulm³nyoz³jsban és k³z³ss³g³ben, ann³l ink³bb igyeksz³ szolgál³ni és bizony³g³got tenni. A kereszt³ny n³veked³ a szolgál³atban és a bizony³gtev³sben val³ n³veked³ k³veteli meg (Mt 20:25-28). J³zus mondja: "É³amik³nt engem k³ld³tt vala az Atya, Á³n is akk³ppen k³ldelek ti 20:21). A kereszt³ny Á³let soha sem az Á³n k³rl³l forog, hanem mindig a má³soknak val³ szolgál³atban és bizony³gtev³sben nyilván³ul meg.

M³jt³ 28. fejezet nagy misszi³parancsa felsz³l³tja a kereszt³nyt, hogy legyen el³g Á³rett ahhoz, hogy elvigye a megbocs³jt³s j³ h³r³ot a k³rl³l³te Á³lő vil³gnak, hogy mindenki megismerje Isten megmentő kegyelm³ot. A lelki Á³ kereszt³ny n³veked³ jele a mindv³gig n³vekvő bizony³gtev³ Á³let - Jeruzs³lemben, J³de³ban, Sam³ri³ban Á³ v³gső hat³rij³ig (ApCsel 1:8).

A jelenben im³d³juk Istent, itt alkotunk k³z³ss³g³get és tesz³nk bizony³g³got. A kereszt³ny sz³m³ra azonban az idő ugyanakkor előremutat a j³v³re. P³l mondja: "É³...c³legyenest igyekszem az Istennek a Krisztus J³zusban onn³ot fel³ val³ elh³v³sa jutalm³ra" (Fil 3:12-14). Ugyanez az apostol mondja, hogy Á³jetek szent Á³letet, hogy "É³mind lelketek, n³testetek feddhetetlen³l őriztess³ meg a mi Urunk J³zus Krisztus elj³vetel³re" (1Thessz 5:23). Ez³rt a Krisztusban val³ n³veked³ egyben n³veked³ a v³irakoz³jsban, az elj³vendő orsz³g rem³ny³g³ben is. "É³Az al³zatos l³leknek az Isten h³za itt e f³ld³in a menny kapuja. A dics³ret Á³neke, az ima, Krisztus k³pviselőinek szavai, Isten kije³tev³kenys³gei, hogy n³pet k³sz³-tsen a mennybe, a magasztosabb istentiszteletre, ahov³ semmi sem l³phet be, am³ bemocskolhatn³ azt." [13]

Â

LÃ¡bjegyzet

1.

Â

White, E. Gould: The Desire of Ages, p. 746, 749.

2.

Â

uo. p. 758.

3.

Â

uo. p. 687.

4.

Â

uo. p. 25.

5.

Â

uo. p. 172.

6.

Â

Bonhoeffer, Dietrich: The Cost of Discipleship (New York. The Macmillan Company, 1959), pp. 78-79.

7.

Â

uo. p. 47.

8.

Â

White, E. Gould: The Desire of Ages, p. 173.

9.

Â

uo. p. 503.

10.

Â

uo. p. 120.

11.

Â

White, E. Gould: Testemonies of the Church II., p. 313.

12.

Â

White, E. Gould: The Ministry of Healing, p. 453.

13.

Â

White, E. Gould: Testimonies V., p. 491.